

GEMEENSCHAP

 Dank u broeder Joseph.

² U mag gaan zitten. Goedenavond vrienden. Ik ben erg blij om vanmiddag hier in Chicago te zijn om—om tot deze lieflijke groep van Gods kinderen te spreken. En het voelt zo goed om weer achter de kansel te staan. Dit is enkele dagen geweest. Ik zat daar in de kamer te wachten enkele ogenblikken geleden; en toen u *Only Believe* begon te zingen, keek Billy naar me toe. Ik. . . Er viel een kleine traan binnenin mijn hart. Ik weet niet of u weet wat ik bedoel of niet, aan de binnenkant: om dat lied opnieuw te horen: *Only Believe*. En ik dacht: “Dat is opnieuw dat ik naar het podium ga.”

³ We reden hier vanmorgen heen, kwamen net een tijdje geleden aan, en kwamen hier. En dus, ik. . . mijn reden om hier vandaag te zijn, één van de redenen, is natuurlijk om u dierbare mensen te zien. Ik hou er altijd van om naar Chicago te komen. Ik voel me gewoon echt thuis nu. Dat is. . . Ik hoef dat niet te zeggen, in deze, vanmiddag, maar dat is de waarheid. En dan, te mogen blijven, om met mijn broeder Boze te zijn.

En ik hoorde hem. Hij belde me onlangs en zei: “Kun je zondag komen?”

⁴ En ik zei: “Nee, het lukt me niet, broeder Joseph.” Ik zei: “Ik ben gewoon. . . mijn vrouw verwacht de—de kleine elk moment.” Ik zei: “Ik zou gewoon niet kunnen gaan.”

Hij zei: “Wel, ik zou weggaan. Ik ga overzee,” en zei: “Ik. . .”

⁵ Ik zei: “Ik kom wel, om ‘vaarwel’ te zeggen of ‘tot ziens’” noemen wij het, onder predikers. Wij zeggen elkaar geen vaarwel omdat we voor altijd samen zullen leven. Dus wij—we zeggen gewoon “tot ziens” tot hij erheen gaat en wensen hem Gods zegeningen toe en krijgen de gelegenheid dat hier voor de gemeente te zeggen.

⁶ En dan, ik dacht misschien dat, nu ik de gelegenheid krijg het te zeggen voor hem en de gemeente— ik krijg meestal in deze genezingsdiensten die ik heb, krijg ik niet de gelegenheid om mezelf, mijn gevoelens aan de mensen uit te drukken op de manier dat ik dat wil— ik wilde vanmiddag aan deze gemeente uitdrukken, op de beste wijze die ik heb, wat heel armzalig is, maar, mijn waardering voor broeder Boze, uw voorganger.

Ik. . . Zoals ik het uitdruk zoals tegen mijn vrouw. Ik zei: “Daar is een kleine Zweed die ik werkelijk liefheb.”

⁷ Hij—hij noemt mij “Bruder Branham” en ik noem hem “Yozef.” Dus u—weet u wat voor vrienden we zijn. En dit is een jongen die we zullen hebben. Zijn naam zal ook Joseph zijn. Dat—

dat is juist. Dus we—we waarden broeder Joseph ook werkelijk; hij . . . Niet omdat hij hier zit, dat is . . . Als hij hier niet zou zijn, zou het beter zijn. Maar ik heb vele lieve, trouwe vrienden die ik zeker erg waardeer.

⁸ Toen we net een paar ogenblikken geleden langs de South Shore Drive reden, ik denk dat je het daar zo noemt, wat . . . waren Billy en ik aan het praten, en hij zei: “Ga je vanavond terug, Pa?”

Ik zei: “Ik zal te moe zijn, Billy.” Ik zei: “Ik zal vandaag twee keer, denk ik, prediken,” en ik zei: “Het wordt . . . Ik zal te moe zijn.”

⁹ Hij zei: “Weet je wat?” Zei: “Ik denk dat broeder Boze een van de—een van de fijnste mannen is die ik ooit heb ontmoet.” Ik zal het zeggen met de woorden van mijn zoon: “Dito.” Dat is juist.

¹⁰ Ik heb geleerd om van broeder Joseph te houden. Dit is wat ik van hem mag, vele dingen: ten eerste, dat hij een Christelijke broeder is; ten tweede, dat u er van op aan kunt wat hij zegt. Daar hou ik van. Ik hou van een man die, als hij je iets vertelt, hij er ook achter zal staan. Nog iets is dit: hij is mijn vriend of ik nu gelijk heb of ongelijk. Nu, ieder kan je vriend zijn als je gelijk hebt. Maar als je ongelijk hebt, dan is hij nog steeds je vriend. Nu, het is niet altijd dat ik gelijk heb. Weet u? Voor het merendeel ben ik wellicht verkeerd. Maar of ik nu ongelijk heb of gelijk: Joseph Boze is mijn vriend. Ik heb hem gezien in de zware beprovingen. Ik heb hem gezien in de tijden waar het publiek niets van weet, toen we tegen de tijd van beproving aanliepen. Hij heeft altijd aan mijn zijde gestaan als een broeder, en ik waardeer dat zeer.

Ik heb . . . Zeker zijn er mensen geweest die mij hebben geprobeerd te ontmoedigen, zeiden: “Broeder Joseph is van de Heiligen der Laatste Dagen,” of “Laatste Dagen . . .” Wat is het? Regen der Laatste Dagen?

Ik zei: “Het maakt mij niet uit of hij eerste, tweede, laatste, of alles tussenin is. Hij—hij is mijn broeder.”

¹¹ Ons bij elkaar komen . . . Een samenkomst werd ooit eens geannuleerd in Chicago, Illinois in een tentsamenkomst omdat ze . . . Had hem nog nooit in mijn leven gezien—ik annuleerde de tentsamenkomst omdat ze broeder Josephs samenkomst niet wilden steunen. Jullie allen weten dat niet, maar dat is waar.

Ik was net teruggekomen uit Stockholm, Zweden, en de groep die bij mij was, zei . . . Ik zei: “Is dit de volledige medewerking van alle kerken?”

“Ja.”

¹² En ik zei: “Die kleine man die, ze daar spreken . . .” Wat is de—de Zweedse kerk daar, waar broeder Pethrus van wist? Ik zei: “Werkt hij mee?”

¹³ Wel, de man die met mij sprak zei: “Nee. Ziet u, broeder Branham, het zou—het zou uw samenkomsten schaden,” zei, “omdat hij een Regen der Laatste Dagen is.”

¹⁴ Ik zei: “Als hij daar niet kan zijn, kan ik er ook niet zijn.” Dat is alles. Ik zei: “Als we interdenominatieel zijn, betekent dat iedereen; het maakt me niet uit wie het is. Als het Methodist, Baptist, Jehovagetuige, wat het ook is, ze zullen er evengoed zijn. En we kunnen geen strootjes trekken en zeggen dat *deze* man er geen recht toe heeft, want we zijn volkomen broeders samen en zo willen we dat blijven.” Dus ongeacht naar welke kerk ze gaan, ze zijn . . . we zijn allemaal broeders in Christus, en dat is wanneer we wedergeboren zijn uit de Geest. En ik waardeer broeder Joseph met heel mijn hart.

¹⁵ En dan, ik stel me gewoon voor . . . Nu, dit werd niet tegen mij gezegd, en ik—ik heb niets vooraf bedacht. Maar ik stel me gewoon voor toen hij daar met mij aan het praten was, dat voordat hij vertrok, wetende dat hij een arme man is (leeft gewoon van de aalmoezen van de mensen, zoals ik) dat, vóór te vertrekken ze waarschijnlijk een liefdesoffer voor de man zouden opnemen voordat hij overzee gaat. Ik wou dat ik in staat was dat te doen. Ik heb hem een paar ogenblikken geleden gevraagd. Ik zei: “Broeder Joseph, zult u een liefdesoffer voor uzelf opnemen?”

Hij zei: “Misschien wel, broeder Branham, vanavond zullen ze dat waarschijnlijk . . .”

¹⁶ Ik zei: “Ik wou dat ik het voor je kon nemen, broeder;” maar ik zei, “je zou failliet gaan als ik het deed.” Maar ik zei: “Ik—ik zou graag willen . . .” U hebt me nooit gehoord . . . die dingen noemen in de . . . vanaf het podium, want ik heb nog nooit in mijn leven een offer genomen.

¹⁷ Maar broeder, alles wat ik zou kunnen doen om die man verder te helpen, ik zou het doen, want ik zal u vertellen waarom. Toen ik in het nauw zat, jullie weten er allemaal niets van, hebben jullie het gedaan. Ik was hier een keer en ging overzee en maakte afspraken en klaar om te gaan, met tweeduizend dollar tekort om genoeg te hebben om voor het ticket te betalen (Dat is juist.), genoeg te hebben om voor het ticket te betalen. Maar door geloof had God me geroepen en zou ik gaan. En Joseph, door inspiratie—ik had het hem nooit verteld, maar door inspiratie liep hij naar voren en—en nam dat op met de mensen. Geen getrek, zei gewoon dat we overzee gingen en geld nodig hadden om verder te gaan of zoiets dergelijks en nam dat offer op in Chicago. Door geloof deden we het. Ik kocht de tickets de volgende dag en vertrok.

¹⁸ Ik wilde zeggen dat met zijn reis daarheen, alles wat vanavond gedaan wordt, moge de goede Heer hem werkelijk goed zegenen en hem zenden. Nu, misschien is hij nog nooit eerder in

dit deel van het land geweest, of wel, broeder Joseph, waar u naartoe gaat? [Broeder Boze antwoordt: “Nee.”—Red.] Hij beseft gewoon ook niet wat hem te wachten staat. Dus ik weet dat het moeilijk is als je in Afrika komt. Ik bid dat God met mijn broeder zal zijn en hem zal zegenen in alles; en moge hij daar zielen voor Christus winnen. En ik hoop dat de goede Heer het mogelijk maakt dat hij gewoon een succesvollere samenkomst kan hebben dan hij ooit in zijn hele leven heeft gehad, en terug kan keren naar Chicago, verfrist, enzovoort, en klaar om het nieuws naar u mensen terug te brengen van een grote opwekking. Dit zal van hem een zending maken, als hij deze keer gaat. Ik weet dat dat wat vreemd klinkt voor u mensen in andere kerken.

¹⁹ Luister. U . . . Een zending is niet iemand die van land verandert om er te wonen. Een zending is iemand die gaat en terugkomt. Paulus was de grootste zending die de wereld ooit gekend heeft. Is dat juist? Als u gewoon een man opleidt en hem daarheen stuurt en daar zijn thuis laat maken en hij er zijn hele leven blijft, is hij slechts van land veranderd. Dat is geen zending. Een zending is van de ene plaats naar een andere plaats en naar een andere plaats en gewoon. . . Paulus ging helemaal rond en kwam dan terug en ging opnieuw uit; helemaal rond en kwam terug. Dus Paulus was een zending. Broeder Joseph, moge God u veilig terugbrengen als een zending. Dat Hij u weer terug zal brengen. De Here zegene u.

²⁰ En aan u lieve mensen hier in Chicago, ik ging vragen, misschien: zijn er enige zieken onder ons vandaag? Zo ja, steek uw hand op, wie ook, zodat u misschien een gebedssamenkomst vanavond hebt, bidden—te bidden voor de zieken. Als, wilt u gebed voor de zieken vanavond? Steek uw handen op, iedereen die een samenkomst wil, te bidden. . . Wel, prima. Dat is goed. Dan zullen we vanavond bidden voor de zieken. Ik zal wat kaarten hier voor ze laten om rond half zeven of zoiets te worden uitgedeeld en u kunt hier komen en uw gebedskaart halen en we zullen bidden voor de. . . [Broeder Boze zegt: “Zes uur.”—Red.] Zes? Zes uur? [“En de samenkomst om zeven uur.”] Ja. Goed, om zes uur dan vanavond, dat zal prima zijn.

Goed. Nu . . . Als eerste, als Billy Paul mij kan horen, ga na in de auto of we nog gebedskaarten hebben.

²¹ Zo niet, heb jij er nog enigen? Je hebt iets waar je wat van kunt maken als ze er geen hebben? Goed, oké, dat zal prima zijn. Goed, en vanavond zullen we—zullen we voor de zieken bidden.

²² Nu, deze namiddag, het wordt laat, en we zijn gewoon, komen nooit op gang. U weet hoe we zijn, wat traag om te beginnen en dan traag om te stoppen. Dat is een. . . Maar ik—ik vind het gewoon geweldig om hierheen te komen en tot u lieve mensen te spreken. En zult u bidden voor mijn dierbare vrouw, zult u dat, voor het kleintje dat op komst is? Arme kleine vrouw, ze maakt

zeker wat mee, en we kijken naar Hem Die de Onzichtbare is voor bevrijding.

²³ Nu, in het Boek Johannes zou ik graag even een paar woorden willen lezen en een paar ogenblikken tot u spreken en—en. . . [Broeder Boze zegt: “De klok staat aan de. . .aan uw rechterhand.”—Red.] (O ja. Wel, dank u broeder.) En nu, we zullen proberen over ongeveer dertig minuten weg te zijn, zo de Here wil; ik wil tot u spreken vandaag. Laten we lezen uit de Schriften in de, Johannes, of niet Johannes, I Johannes, het 1e hoofdstuk.

²⁴ Nu, ik zie dat ze hier zijn, mijn vrienden, Leo en Gene, een paar jongens uit uw buurt hier die opnames maken. En zeg, tussen haakjes, deze jongens gaan naar al de samenkomsten en maken opnames, en ze hebben ze op de band. Ik vroeg om een band aan. . . Iemand had onlangs een prediking gepredikt en ik vroeg om een band. Tjonge, ik dacht dat ik het hele land moest kopen om de band te krijgen: ongeveer negen dollar voor een band. Ik dacht: “Oei, tjonge.” Ik vroeg het deze jongens. Ik zei: “Hoe zit het hiermee?” Wel, tjonge, wat een verschil was er met wat zij hebben. En zij hebben elke boodschap enzovoort.

²⁵ Ze zijn beste met sassafras, maïsbrood gevoed; maar het zal u goed doen; het zal u heel wat helpen. Het heeft me tot dusver veilig gebracht, ik ben klaar om het te nemen. Ik heb erop vertrouwd zelfs in de schaduwen des doods, deze ouderwetse religie, het redde mij. Het is misschien niet zo opgepoetst als het zou moeten zijn, maar ik wil de zegeningen van God met mij, ongeacht hoe opgepoetst het is.

En nu. . . En de Here zegene deze twee jongens die net hun leven hebben gegeven voor dat doel, en hun—en hun werk.

²⁶ Nu, we zullen beginnen te lezen bij het 5e vers, alleen tot en met het 7e vers.

Dit dan is de boodschap die wij van Hem gehoord hebben, en aan u verkondigen, dat God licht is, en er in Hem helemaal geen duisternis is.

Indien wij zeggen dat wij gemeenschap met Hem hebben, en wandelen in duisternis, zo liegen wij, en doen de waarheid niet.

Maar indien wij in het licht wandelen, gelijk Hij in het licht is, zo hebben wij gemeenschap met elkander, en het bloed van Jezus Christus, Zijn Zoon, reinigt ons van alle zonde.

Is dat niet prachtig?

Nu, zullen we onze hoofden even buigen?

²⁷ Onze hemelse Vader, terwijl we vandaag spreken tot dit lieflijke gehoor van mensen die op weg zijn naar de eeuwigheid, misschien zijn de meesten van hen al gewassen in het Bloed van

het Lam, hebben hun gewaden wit gemaakt, rein, vergeven van al hun zonden en hun overtredingen, en wachten om Omhoog geroepen te worden.

²⁸ En we zijn gekomen om te spreken en deze kleine gemeenschap te hebben met onze broeder voor hij vertrekt om overzee te gaan, om de grote opdracht te vervullen: “Ga heen in de gehele wereld en predik het Evangelie aan elke schepsel.” Zegen onze dierbare geliefde broeder, Here, in zijn zending. Zegen de kleine gemeente die nu wacht dat hij terugkeert, wachtend in gebed op hun geliefde voorganger. Zegen zijn assistent die de plaats zal innemen, alle oudsten, en de mensen.

Zegen het lezen van de Schrift en geef ons nu gemeenschap met U op dit moment rond het Woord, want wij vragen het in Zijn Naam. Amen.

²⁹ Nu, sprekend over het Woord, en het woord *gemeenschap*, denkend, onderweg ernaartoe, dat het misschien een prachtige gelegenheid zou zijn om over gemeenschap te spreken voor een paar ogenblikken. Dat is een van de geweldigste dingen. Iedereen verlangt naar gemeenschap. Mensen vandaag, ze zullen zeggen: “Wilt u even met mij mee naar huis toe voor een poosje? Laten we even een kleine tijd van gemeenschap hebben.”

³⁰ Dan, vaak, zullen zakenlieden zeggen: “Wilt u vandaag een lunch met mij hebben voor etenstijd?” Of uitgaan en even samen lunchen, een stuk taart eten of zoiets, een tijd van gemeenschap: eten. Eten gaat gepaard met gemeenschap.

³¹ En terwijl we vanmiddag spreken, moge de Heilige Geest van God het Woord van God nemen en elke hongerige ziel hierbinnen voeden. Eten gaat samen gepaard met gemeenschap. “En de mens zal niet leven bij brood alleen,” zegt de Here, “maar bij elke Woord dat uit de mond van God uitgaat.” De Heilige Geest dan houdt ervan te eten en gemeenschap te hebben met de gelovige. Wat een tijd. We zitten nu allemaal rond een grote tafel, waar de goede dingen van God gewoon hoog opgestapeld zijn. God heeft in Zijn overvloed aan zegeningen alles wat we nodig hebben: al de vitaminen, alles wat we nodig hebben, om ons tot volle, stevige, gezonde Christenen te maken, vervuld met Zijn Geest, gewassen in Zijn Bloed, en wat een tijd dat we gemeenschap kunnen hebben.

³² En hebt u er ooit bij nagedacht, het oude spreekwoord dat de mens ooit eens heeft gezegd (mijn moeder gebruikte dit vroeger vaak): “Vogels van dezelfde soort veren komen samen.” Dat is juist. Let maar op ze. U zult geen duiven en aaseters bij elkaar zien, omdat ze niet hetzelfde voedsel kunnen eten. Een aaseter, buizerd, hij kan gewoon alles eten. Een kraai kan daar op een dood karkas zitten en eten. De duif zou het niet kunnen. Als ze het zou eten, zou het haar doden. Ze kan het gewoon niet eten. Zij gaat naar een tarweveld en begint in de tarwe te eten. Ze gaat om

met haar eigen soort. Maar hier is het verrassende deel: Wist u dat de kraai van het dode karkas kan eten en ook tarwe kan eten? Hij kan beide eten, maar . . . Ziet u?

³³ Ziet u, u moet op die kerels letten, dát type, die in de samenkomst kunnen zitten en doen alsof ze van de samenkomst genieten en er weer uit gaan en de dingen van de wereld nemen. Dat is hoe sociale gelovigen vandaag de dag zijn. Maar wij komen graag samen met degenen die zich hebben afgescheiden van de dingen van de wereld: eruit geroepen en tot nieuwe schepselen gemaakt in Christus Jezus en gemeenschap hebbend rond de zegeningen van de Heilige Geest. Wat een geweldige iets.

³⁴ Nu, de mens werd geboren om gemeenschap te hebben. De mens, in het begin, terug in de hof van Eden, hij had wonderbare gemeenschap. God kwam neer en had gemeenschap met Zijn gezelschap van man en vrouw elke avond. In de koelte van de avond zou God neerkomen onder de grote palmbomen, misschien scheen Zijn heilig Licht, zoals het was, neer op Adam en Eva in die grote kathedraal in de openlucht. Gemeenschap met God; hadden niets te vrezen zolang ze gemeenschap hadden.

³⁵ Ik hou van gemeenschap met mensen. Ik hou ervan om uit te gaan en te praten met mensen die de Here liefhebben, en gemeenschap met ze hebben, omdat we hetzelfde zien. Onze motieven zijn dezelfde. Onze idealen zijn hetzelfde. Ik praat graag met mensen over de . . . Ik heb een vriend die hierzo zit die graag jaagt en vist. Vaak hebben wij veel gemeenschap met elkaar, gewoon erbij te zitten en over die dingen te praten, omdat we van die dingen houden. Nu . . .

³⁶ Maar de grootste gemeenschap die iemand ooit had, was toen hij gemeenschap had met God, toen God Zich open had gesteld voor de mens om gemeenschap heen en weer te hebben met Zijn schepsel, de Schepper en Zijn schepsel.

³⁷ Nu, toen God gemeenschap had met Adam in de hof van Eden, hoefde Adam zich nergens zorgen over te maken. Alles verliep soepel en verliep naar behoren. Hij hoefde zich geen zorgen te maken over zijn kleren; hij hoefde zich geen zorgen te maken over iets te eten. Hij hoefde zich geen zorgen te maken over ziekte; hij hoefde zich geen zorgen te maken over dood, verdriet. Hij wist er niets van, alleen de vrijheid als een kind. Hij had een hemelse Vader Die over hem waakte en dagelijks met hem gemeenschap had. Zou het niet geweldig zijn als wij weer zo konden zijn?

³⁸ En wist u dat elke verlorene ziel, vandaag, die leeft onder hun voorrechten van dat soort gemeenschap met God? Geloof u dat? God zal zorg dragen en voorzien in alles wat we nodig hebben op deze reis. En aan het eind van het afsluiten van deze oude sterfelijke tabernakel heeft God beloofd ons een andere te geven. Amen.

³⁹ Weet u, ik heb er een wat eigenaardig idee over van wanneer we sterven. Ik kan het evengoed uitdrukken; ik ben thuis. Broeder Joseph zei eens . . . Ik ging een vrouw haar vraag beantwoorden dat misschien een beetje tegenstrijdig zou kunnen zijn. Hij zei: “Broeder Branham . . .”

Ik zei: “Nu, broeder Joseph, hier is wat ik wil zeggen, en ver- . . .”

⁴⁰ Hij zei: “Kijk, zeg het niet.” Zei: “Toen wij de . . . onze regels schreven en wat we in deze kerk geloven, eindigen we met een komma, geen punt. Wij geloven dit, plus zoveel meer als we kunnen horen.” Dus dat—dat is heel goed; daar hou ik van.

⁴¹ Nu, toen . . . Johannes 14, toen Hij zei: “In Mijn Vaders huis zijn vele woningen,” toen Hij tot Zijn discipelen sprak voordat Hij wegging: ik kan me niet voorstellen dat dat van stenen en bakstenen en mortel was. Ik geloof dat de tabernakel waar Hij het over had een ander lichaam was om in te wonen. Ziet u? “In Mijn Vaders huis zijn vele tabernakels, of woningen. Vernietig deze tabernakel en Ik zal hem in drie dagen oprichten.” En, nogmaals: “Als deze aardse tabernakel afgebroken wordt, hebben we er al een die voorbereid is en klaar staat.” Ziet u? Dan geloof ik dat wanneer wij . . .

⁴² Ik stond een paar dagen geleden op Mount Wilson, Palomar, liever gezegd, daar, in Californië, die grote sterrenwacht waar je honderdtwintig miljoen jaar licht-ruimte ziet, en ze waren de tijd aan het opmeten. En hoe de wetenschap van gedachten verandert in hun theologie, ik zeg u. Toen ik naar school ging en naar die wetenschap luisterde, kan ik u zeggen dat er nu niets is zoals wat ik op school heb geleerd.

Weet u, mijn vader ging vroeger neerzitten en hij zei (over de Bijbel), hij zei: “Billy, hoe ter wereld kan . . .”

Ik zei: “Pa, de zon staat perfect stil, wetenschappelijk bewijs, en de wereld draait eromheen.”

Hij zei: “Jozua zei dat hij de zon stopte.”

Ik zei: “Hoe ga je dat doen?” Ik zei: “Papa, we worden het op school geleerd.” En ik zei: “Ze hebben het wetenschappelijk bewezen.”

Hij zei: “Wel, misschien hebben ze dat, maar dat—dat is niet mijn soort wetenschap,” zei hij. Hij geloofde, zei: “Jozua . . .”

⁴³ En ik vroeg de Bijbelleraar op school. Hij zei: “Wel, natuurlijk, weet je: Jozua, die mensen in die dagen waren onwetend en God keek gewoon naar zijn onwetendheid en Hij stopte de wereld in plaats ervan.” Maar nu moeten ze dat terugnemen. De zon draait er. De zon draait ook. Ze hebben het wetenschappelijk bewezen. De zon draait.

⁴⁴ Toen ik als jongen naar school ging, zeiden ze dat wanneer de zon ondergaat, het een licht over de sterren werpt, en dan

weerkaatsen de sterren het licht van de zon. Nu bewijzen ze het wetenschappelijk dat dat niet kan. Het duurt miljarden en miljarden jaren voordat de zon z'n licht, dat zoveel miljoen mijl per uur reist, wat het ook is, dat van de zon reist, om bij één van de sterren te komen, dus is het geen ster. 't Maakt nu zijn eigen licht.

⁴⁵ Broeder Moore zijn zoon studeerde af, en een van de grote wetenschappers kwam hier enkele weken geleden en omhelsde hem en gaf hem zijn getuigschrift. Hij zei, in Washington DC, dat ze honderdvierentwintig van de nieuwste wetenschappelijke boeken hebben over al de moderne wetenschap die wetenschappelijk bewezen is. Zei: "Jongeman, je zou twee jaar nodig hebben om dat boek door te lezen. En nadat je ze gelezen hebt, zou je alles wat je hebt geleerd moeten weggooiden, want er zou iets anders zijn."

⁴⁶ En toen hij dat zei, piepte ik een kleine "amen" daar achterin. "Maar . . ." Ik dacht dat ik kon staan en dit kon zeggen: "Maar ik heb een Boek hier dat door de eeuwen heen steeds maar weer voort zal draaien, u zult nooit compromissen hoeven te sluiten. Het zal altijd hetzelfde zijn omdat het geïnspireerd is." Ze moeten er elke keer naar terugkomen. O, probeer niet te leren, uw haar grijs te maken door te proberen wetenschap te studeren. Bestudeer gewoon Gods Bijbel, want het is het zuiverste Boek van alle.

⁴⁷ Dan denk ik dat wanneer deze ziel het lichaam verlaat, we een ander huis binnengaan—niet door handen gemaakt. We gaan de tegenwoordigheid van God binnen en dáár tabernakelen we met Hem in de tegenwoordigheid van de Here Jezus, en die is almachtig, o, ik bedoel alwetend, alomtegenwoordig. En dan, als Hij dat is, zijn wij dat, wanneer wij daar onze nieuwe tabernakel binnengaan. En dan, als Hij zei: "Waar twee of drie ook vergaderd zijn, zal Ik in hun midden zijn," dan moet Hij hier vanmiddag zijn. Net zo zeker als er een—een hemel en een aarde is, is Jezus Christus nu tegenwoordig. Maar wat het is, Hij is in een onzichtbare toestand. Wij kunnen Hem niet zien, maar er is iets met de Christelijke ziel dat wanneer de mens beseft wanneer Zijn tegenwoordigheid daar is, dat hij in de tegenwoordigheid staat van iets dat hij niet kan zien.

⁴⁸ We weten dat er radio door deze plaats hier nu gaat. Er is televisie dat hier nu doorheen gaat. Onze ogen kunnen het niet opvangen. Maar het is in een andere wereld; en zo zijn de engelen van God rondom in deze zaal geplaatst die vanmiddag toekijken. "De engelen van God zijn gelegerd rondom hen die Hem vrezen." Jezus is alomtegenwoordig, heel de tijd, en waakt over ons. En we weten dat dat de waarheid is.

⁴⁹ Ik denk aan toen Elia, daar in Dothan, toen Gehazi naar buiten ging en er keek en zei: "O, het hele Syrische leger, kijk naar ze; ze hebben deze stad omsingeld en we zijn omringd."

Elia zei: “Er zijn er meer met ons dan er met hen zijn.”

Hij zei: “Nou, ik kon niemand zien.”

⁵⁰ Zei: “God, open deze jongen zijn ogen.” En toen zijn ogen openkwamen, stonden de bergen in brand en engelen van vuur, wagens van vuur. Zeker. Hij is hier.

⁵¹ En wanneer Christelijke gelovigen kunnen geloven dat nu tegenwoordig, op dit moment, samen gezeten, hier gezeten in hemelse gewesten in Christus Jezus, in Christus Jezus, gemeenschap hebbend (Amen.) rondom het Woord van God, de Heilige Geest hier het Woord van God nemend door een visioen, het doen bewegen in elk hart op *die* manier terwijl het Woord uitgaat en elke gelovige het ontvangend. O, als we op zouden staan en onze door God gegeven voorrechten opeisen. Dat is het moment dat God ooit dat wensbeen uit iemands rug kan halen en een echte, ouderwetse Evangelie-ruggengraat in hem kan plaatsnemen, iemand die voor waarheid zal staan, ongeacht hoe donker het eruitziet.

⁵² God liet de Hebreeuwse kinderen regelrecht in de vurige oven lopen voordat Hij ooit ingreep met Zijn hand. Hij is altijd daar; wees niet bevreesd. Hij is altijd tegenwoordig. Amen. Dan, als de voetstappen van een rechtvaardige worden bevorderd door de Here, wat hebben we te vrezen? Als God voor u is, wie kan er tegen u zijn? O, tjonge, denk er eens aan. O, als God Zijn delen van de hemel ons samen laat brengen in een samenkomst. . . Amen. Probeer gewoon dat kanaal te vinden als de Heilige Geest het Woord neemt en als een luchtdrukhamer tegen een rots slaat. O, tjonge. Onze steenachtige harten opbreekt en het geloof. . . dat ongelooft wegneemt, en gemeenschap hebben rond het Woord. Gemeenschap is geweldig.

⁵³ Toen Adam en Eva zich van God hadden afgescheiden door zonde, zich hadden afgescheiden, werden ze toen zwervers, geen gemeenschap, zwierven rond, zwakten af. Dat is wat er aan de hand is met de mens vandaag. Zonde heeft de mens van dat soort gemeenschap afgescheiden. Vandaag vragen we ons af hoe we *dit* gaan doen en vragen ons af hoe we *dat* gaan doen.

⁵⁴ Jezus zei: “De heidenen zoeken naar zulke dingen, hoe we. . . wat we zullen eten en hoe we gekleed zullen zijn of wat we met *dit*, *dat* of het *andere* zullen doen. Naar al die dingen,” zegt Hij, “zoeken de heidenen, de ongelovigen. Maar uw hemelse Vader weet wat u nodig hebt, zelfs voordat u het Hem vraagt.” Wat een zorgeloze toestand nu.

⁵⁵ Wel, ik heb daar een klein meisje met bruine ogen, wel, zij zou van het hek af springen of wat ook maar; het maakt haar niet uit, zolang ik daar maar sta. Ze zei: “Papa tilt me op.” Gaat spelen. Ze is gewoon zorgeloos. Ik dacht: “O God, als ik maar zo kon zijn, gewoon zorgeloos.”

56 Een paar dagen geleden heeft broeder Joseph me enorm bemoedigd. Ik zag veel dingen in de kerken opkomen die er niet zouden moeten zijn, en o, ik was een Ier, weet u, ik moest er gaan en het allemaal zelf stoppen. En ik—ik zou erheen gaan en zeggen: “*Dit* kan niet *zo* zijn en *dit* kan niet *zo* zijn: u kunt het niet doen, want u gaat Gods programma bederven. U krijgt er dingen binnen die er niet zouden moeten zijn en al dit.” En ik wist dat het verkeerd was, Schriftuurlijk verkeerd. En ik . . .

57 Voor u het wist begon ik te merken dat ik zelf een beetje van de lijn afraakte, bitter aan het worden. Ik stopte daar en ik ging, begon te bidden, en Joseph kwam langs. Hij zei: “Kijk, ik heb net de geschiedenis van Maarten Luther gelezen, en de zaak was dat ze niet verbaasd waren dat Maarten Luther in staat was om tegen de Katholieke kerk te protesteren en ermee weg te komen. Maar wat het wonder was bij Maarten Luther is al het fanatisme dat erop volgde en dat hij uit alles daarvan opstond. Dat is de hoofdzaak.”

58 Toen hoorde ik, zoals het was, dat Christus zei: “Wat gaat u dat aan? Volgt gij Mij. Ik zal voor de rest ervan zorgen. Ga maar door en volg Mij.” Dat is hoe het is. Keer dan terug naar de zorgeloosheid; goed.

59 Toen de mens zich van God afscheidde, werd hij een zwerver, die rondzwierf, overal. En wat een beeld is dat van vandaag. Wanneer de mens werkelijk uit de gemeenschap met God raakt—deze week is hij een Methodist, de volgende week is hij een Baptist en dan is hij *dit* en *dat* en *nog wat*: rondzwervend, heen en weer geslingerd door elke wind van leer. Het hart behoort gevestigd te zijn. Ik zeg niet dat u Methodist, Baptist of wat dan ook moet zijn; u behoort in orde te staan met God.

60 Zo. Het maakt niet uit naar welke kerk u heen gaat, waar . . . groep. Waar u gemeenschap mee hebt, of welke groep, of het nu de Assemblies zijn of de Eenheid of de Tweeheid of de Laatste Dagen Hei- . . . Regens of wat het ook is, zolang uw gemeenschap maar rein is met God. Amen. De Bijbel zei: wij. . . “Het Bloed van Jezus Christus reinigt ons van alle zonde, en dan hebben wij gemeenschap de een met de ander.” Amen. Daar hou ik van. O, tjonge. De weg . . .

61 Toen zag God die mens, buiten gemeenschap— toen moest Hij iets doen om Zijn schepsel terug te brengen naar waar Hij zijn hart weer kon krijgen, waar hij zijn—zijn weg terug kon krijgen. Nu, daar is waar het droevige deel—deel nu begint.

62 Nu, de mens heeft geprobeerd iets voor die gemeenschap in de plaats te stellen sinds het begin van de tijd. Nu, vandaag zeggen we: “Zeker, laat iedereen zich bij ónze kerk aansluiten. Wij hebben het.” De Methodist wil dat geloven over de hunne, de Baptist over de hunne, de Katholiek over de hunne, de Presbyteriaan over de hunne, Pinkstergelovige over de hunne,

de Apostolische over de hunne. En daarbij vormden ze een verklaring van geloofsbelijdenissen. En ze hebben deze kerk opgericht, en een stel geloofsbelijdenissen, en daaromheen beweren ze dat *dat* de wijze is om gemeenschap te hebben. Luister, u kunt geen gemeenschap hebben op die wijze. U kunt zich bij elke kerk aansluiten die er in het land is en alsnog uit gemeenschap met Christus zijn. God legde het enige plan vast, daar in het begin, toen Hij een lam slachtte, of een schaap, en de welkomstmat uitrolde voor het menselijk ras om terug te komen naar gemeenschap en dat was door het bloed. Amen.

⁶³ Nu, u hoort zo weinig over het Bloed vandaag. We spreken altijd over andere dingen. We spreken over de omstandigheden en over de atombom. Die dingen zijn in orde, maar broeder, voor mij is er zonder het vergieten van Bloed geen vergeving van zonden. En wanneer het Bloed op de juiste wijze is aangebracht, is de zonde weggedaan en is de mens weer in gemeenschap met God. Amen. Wat we vandaag nodig hebben is een goede ouderwetse, door Bloed gekochte opwekking. Amen. Leven zit in de bloedstroom. En wanneer het Bloed van Christus ons reinigt van alle ongerechtigheid, dan hebben we gemeenschap met God.

⁶⁴ U kunt zich bekeren of naar voren komen en een belijdenis doen, een proef van zes maanden doen, besprenkeld worden uit een zoutvat en tot de Methodistenkerk horen (Ja meneer.) en gemeenschap met ieder van hen hebben. Dat klopt. Of u kunt door de Baptistenkerk komen en de rechterhand van gemeenschap krijgen en een belijdenis doen en gedoopt worden in water, gemeenschap hebben met de Baptistenkerk. Laat mij u zeggen: in de Pinkstergemeente kunt u een tijdje bidden totdat u met tongen spreekt en gemeenschap hebben met elk van hen. Maar, mijn broeder, zuster, totdat uw ziel gewassen is in het Bloed van Jezus Christus zult u nooit gemeenschap hebben met Hem. Juist.

⁶⁵ En wanneer uw ziel gewassen is in het Bloed van het Lam— alle kwaadaardigheid, haat, nijd, twist—al deze dingen zijn gestorven. Het Bloed maakt een verzoening. Amen. Dat is de reden vandaag de dag, in onze Pinkstergemeenten, in onze verschillende volle Evangelie-gemeenten, dat we zoveel gedoe hebben, zoveel i- . . . verdeeldheid en dergelijke in ons lichaam, omdat onze—onze—onze verschillende “ismen” enzovoort, liever, zijn ingetreden. Omdat de een zich terugtrekt en *dit* wordt en de ander zich terugtrekt en *dat* wordt en de ene trekt zich terug en begint een—een denominatie of een organisatie. De reden daarvoor is omdat het hart van die persoon niet in orde was met God om mee te beginnen. God wil ons allen als één lichaam: één lichaam van gelovigen, gedoopt in de Heilige Geest. Amen. O, tjonge, God legde één mat neer om mensen op te ontmoeten. Dat was de welkomstmat. Van de eens gevallen gemeenschap is

het herstel terug het Bloed. Door het Bloed hebt u gemeenschap, herstel tot gemeenschap met God.

⁶⁶ Adam kon niet op zijn eigen theologie ontmoeten. Hij naaide vijgenbladeren om zich heen, maar het werkte niet. Hij maakte zijn eigen organisatie, hij maakte zijn eigen denominatie, maar het werkte niet.

⁶⁷ En vandaag, o, toen ik langs jullie naaktloperkolonie hier in de buurt reed, het is op de weg hiernaartoe. Ze kunnen niet eens wachten totdat de—totdat de zon heet wordt. Lagen uitgekleeft op het strand daarginds; mannen en vrouwen samen, leek wel een stel ik-weet-niet-wat. En ieder van hen misschien behoren ze ergens tot een kerk, zeggen een paar gebeden daar op met een rozenkrans of zingen ergens de Doxologie misschien in koren en zo erbij gaan liggen. Het laat zien dat er iets is verlaagd. Morele wezens, verstandige mensen zullen zich niet zo gedragen. Broeder, dat is waar. Als u ooit een aanraking van Christus in uw hart krijgt, zult u uit de buurt blijven van zulke plaatsen. Amen. Nu, ja, misschien is dat niet volgens. . . bent u daar misschien niet mee eens, maar komt u eenmaal diep in dat hart en kijk wat God eraan zal doen.

⁶⁸ Ik zeg u, zelfs mijn arme kleine meisje, ze is nog geen twee jaar oud, liep uit de kamer daar. . . naar buiten in de. . . onlangs buiten in de tuin en daar was een vrouw buiten die gras aan het maaien was met van eh—kleine oude kleren aan, zag er vreselijk uit, en dat tweejarig kind kwam binnen en zei: “O, papa, die dame is haar rok vergeten.” Nu, daar hebt u het. Ziet u, een baby weet het beter.

⁶⁹ Maar wanneer mannen en vrouwen hun hart verschroeid laten worden—het zijn demonen, krachten van de duivel. Er was maar één ding door alle tijdperken heen dat mannen hun kleren uit liet trekken, en dat waren duivels, of de vrouwen hun kleren uit liet trekken, liever, (Juist ja.), of mannen, allebeide. Het ziet eruit als een stel prehistorische dieren, die daar uitgekleeft liggen zonder enig geweten. De Bijbel zegt dat ze hun geweten met een heet ijzer geschroeid zouden hebben.

⁷⁰ En diezelfde mensen, deze over wie ik het in het bijzonder heb, die ik nu ken, zingt in een koor. O, tjonge. Ze hebben gemeenschap met hun groepen, zeker. Maar gemeenschap met Christus. Ja meneer.

⁷¹ Ik weet dat dat sterk is, broeder, zuster. Maar God helpe ons. Als de Pinkstergemeente niet terugkeert naar het Bloed van Christus, bent u er geweest. Dat is waar. Kom terug. Het was vroeger een—een zonde lang geleden voor onze Pinkstermensen om zich zo te gedragen. Ze deden dat niet lang geleden. Maar ze doen het nu wel, omdat de kansel losjes wordt.

⁷² U begint te denken dat u tot *deze* kerk behoort of denominatie of zoiets dergelijks. U kunt beter weer gemeenschap

hebben met Christus. Amen. 't Zal een verschrikkelijk iets zijn een dezer dagen, een van de teleurstellingen bij het Oordeel. De dranksmokkelaar zal niet; hij weet wat zijn doem is. De leugenaar en de dief, zij weten wat hun doem is wanneer ze voor God staan. Maar wanneer de teleurstelling komt, is diegenen die tot Pinksterkerken behoren, en weg naar één zijde zullen worden gekeerd, want zij wisten beter en liepen er moedwillig in. Amen. Halleluja!

⁷³ Wat we vandaag nodig hebben is een goede ouderwetse, wakker schuddende opwekking. Laten we terug op z'n plaats gaan onder het Bloed van de Here Jezus, onder gemeenschap.

⁷⁴ Het is altijd de wijze van benadering geweest, door het tijdperk heen, door de mensen heen. Kijk hoe door de eeuwen heen het Gods enige wijze was. Het oudste boek in de Bijbel is Job. Toen Job tot God naderde en gemeenschap met God had door het vergoten bloed, offerde Job een lam elke keer dat hij ging om gemeenschap te hebben. De aanbidders van het Oude Testament, heel de weg van Genesis regelrecht tot aan het Nieuwe Testament, elke keer dat ze gingen om gemeenschap met God te hebben, zouden ze een brandoffer brengen; eerst een lam slachten, omdat ze naderden onder het bloed.

⁷⁵ Job, toen hij . . . God naderde, zou hij een lam slachten. Dat is het oudste boek in de Bijbel, werd geschreven voordat Genesis werd geschreven. Mozes schreef Genesis, nu, honderden jaren later. Maar let op, Job was het oudste Boek, en heel de weg vanaf Eden zou Job een offer brengen, het bloed van een lam uitgieten, en door dat bloed zou hij zijn fouten belijden: "Moge God mij nu genadig zijn, en ik nader tot U door het bloed."

⁷⁶ Weet u waarom mensen hun gebed niet verhoord krijgen zoals ze het zouden moeten? Ze komen psychologisch opgewerkt in plaats van via het Bloed. Dat is waar. Kom door het Bloed!

Dierbaar stervend Lam, Uw kostbaar Bloed
Zal nooit Zijn kracht verliezen,
Tot geheel de vrijgekochte Gemeente van God
Gered zal zijn om niet meer te zondigen.

⁷⁷ Dat is waar wij door moeten komen: het vergoten Bloed. En daar offerde Job het vergoten bloed toen hij Jehova naderde, wetende dat God hem op niets anders aan zou nemen. Als u Hem vandaag benadert in de naam van een goed mens: "Ik betaal mijn schulden. Ik bedrieg de overheid niet. Ik betaal mijn inkomstenbelasting. Ik doe al deze dingen. Ik ben een goede buur," toch zal God u nooit verhoren. Als u zegt: "Ik ben een trouw kerklid, ik geef tienden van mijn geld, ik bracht grote offers in de kerk, ik ben daar een steunpilaar," zal God u nooit aannemen, nooit, helemaal niet.

⁷⁸ U zegt: "Wel, mijn moeder was een goede vrouw; mijn vader was een goede man; mijn grootvader was een prediker. Alles wat

ik doe, en ik heb *dit* nooit gedaan; ik heb nooit gestolen; ik heb nooit gedronken; ik rook nooit; ik lieg nooit; ik doe deze dingen nooit.” God zal u nooit verhoren.

⁷⁹ En ongeacht wie u bent, hoe slecht u bent geweest, als u Gods voorziene weg komt door het geofferde Bloed, door uw hand te nemen en hem te plaatsen op het hoofd van een dood Lam, van een stervend Lam, en uw overtredingen te belijden en Hem te aanvaarden, dan zal God uw ziel vullen met de Heilige Geest, en alle ongerechtigheid, vleselijkheid eruit branden en u tot een nieuw schepsel maken.

⁸⁰ Job, ik denk aan Job in die tijd als een vader. Hij had een stel kinderen. Ze waren enigszins afgedwaald. En hij zat altijd aan zijn kinderen te denken. Zou het niet veel beter zijn als alle kerkleden van Chicago datzelfde soort idee zouden hebben over hun kindjes? U zou geen misdadig jeugdgedrag hebben. U zou deze rassenrellen niet zien en, ik bedoel deze rellen en zo die ze hier vandaag de dag hebben: schieten, doden, stelen, verkrachten en al deze dingen, is omdat mensen onbezorgd zijn over hun kinderen. Het eerste wat ze zeggen: “Wel, ik heb ze bij de kerk ingeschreven toen ze klein waren, heb het voor de rest in de handen van de zondagsschoolleraar gelegd,” en zij misschien de hele nacht naar een dansfeest, komt binnen, opgemaakt alsof ze naar een circus ging in plaats van naar een kerk. En uw kinderen in de handen van zoiets dergelijks plaatsen? Moeder, schaam u!

⁸¹ U behoort dat kind dat in nood zit *daar* te doen zitten en de Bijbel te lezen; uw handen op hun hoofd te leggen, het tot God uitroepen: “God, wees genadig. Spaar mijn dochter, mijn zoon.” Ja.

⁸² Ik hou ervan om het te doen, die kleine meisjes van mij te nemen, ja, ze daar te laten zitten, en ze zitten met hun kleine ogen luisterend of—of hun oren luisterend en hun ogen toekijkend; ik vertel ze over, alles over Jezus en hoe Hij van hen houdt en zo. Ze knielen rond de stoelen en bidden net als de rest van ons. Dat is hoe we het willen doen, nietwaar? Dat is hoe velen van u het doen. Dat is wat u behoort te doen.

⁸³ Ik ben menig huis binnen geweest, en de kinderen zouden allemaal samen vergaderd zijn voor het gezinsgebed, altijd. God zegene dat gezin. Dat is de band die bindt. Als u dat bij u thuis zou doen, zouden er niet zoveel echtscheidingen en zo gaande zijn zoals nu. U hebt gemeenschap, met elkaar.

⁸⁴ Dan zie ik Job; zijn kinderen trouwden en gingen verschillende wegen, zoals ze doen, als vogels uit een nest. Job wist dat er geen andere weg was, geen weg mogelijk, dat de mens ooit tot God kon naderen en gemeenschap met Hem kon hebben dan alleen door het offerlam, door het bloed; Job zei: “Indien mijn kinderen misschien gezondigd hebben; dus zal ik een lam voor hen offeren.” Iets vertelde Job dat hij het maar beter klaar

kon maken, dat hij maar beter klaar kon zijn. En toen hij dan het offer van het offerlam bracht voor zijn kinderen, gebeurde het op een dag. De stormen kwamen en doodden velen van hen en vuur enzovoort en vernietiging. Maar voordat dit gebeurde, zorgde Job ervoor dat elk onder het bloed was. Amen.

⁸⁵ Afwijzing, hebben Hem vandaag verworpen. Dit land is Christus-dodend zo snel als het kan, stuurt de Heilige Geest in verdriet weg met geloofsbelijdenissen en vormen van religie, de Heilige Geest bedroevend.

⁸⁶ Ik las niet lang geleden . . . Ik hoorde ergens, over deze grote evangelist, Billy Graham, toen hij in Schotland was. Weet u wat er aan de hand is? Als de Pinksternensen hun koppen bij elkaar zouden steken in plaats van uiteen te breken en alles te doen zoals jullie deden, zouden jullie diensten er plaatsvinden zoals bij de Baptisten; maar de Baptisten hebben het van u afgenomen. Dat is juist. Zij hebben een opwekking, gaan ergens heen, want ze gooiden alles wat ze hadden op het altaar, hun profeet, en daar gingen ze. Ze blijven achter hem staan. Maar vandaag, laat er maar één opstaan uit de Assemblies en . . .? . . .

⁸⁷ [Leeg gedeelte op de band—Red.] . . . waar ongeveer zeventuizend kunnen zitten en ik had ongeveer zeventuizend die er buiten stonden en hij had ongeveer drieduizend. Laten we ruilen. Dus toen ik daarheen ging om hem te zien dacht ik een jonge knaap daar te zien staan zoals een klein liedje, kinderliedje op te zeggen: “Jezus, kleine Baby geboren in een kribbe.” Maar toen ik die kleine jongen zag, ha, was het anders. Dat kleine ventje ongeveer zo lang, ik wist niet eens dat het kleine David was. Hij wierp zijn jas opzij, nam een tekst en predikte als een prediker. Ik bedoel: God was met hem.

⁸⁸ Ik zei: “Dáár is een kleine jongen die God heeft gezonden. Nu, als jullie kerk papa’s hem zullen steunen, ervoor zorgen dat hij niet opgeblazen in zijn hoofd wordt en hem niet met een hoop geld weg laten lopen, en hem steunen en hem de juiste invloed geven, zal hij duizenden kleine kinderen redden.”

⁸⁹ Maar ik stond daarginds in Oregon, Grants Pass, Oregon op een morgen voor broeder Hall en hen. Ik zei: “Let op. Het zal niet werken.” Ik zei tegen sommigen van de groep, ik zei: “Wat als we kleine David nu vroegen om in een stad zoals die dat te komen doen?”

“Wel,” zeiden, “hij is een Eenheidsaanhanger.”

⁹⁰ Ik zei: “Het maakt mij niet uit wat hij is. God is met hem.” Wel, natuurlijk moesten de Assemblies nu voor hen een kleine David krijgen. En de Church of God kregen voor hen een kleine David. En binnen de kortste tijd waren er duizenden kleine Davids. Precies het principe dat God aan de kinderen wilde overbrengen, dat hebben ze neergehaald.

91 Kennen hun dag niet. “De os kent de krib van zijn heer en een muilezel kent zijn stal, maar Mijn volk kent het niet,” zei God. Dat is juist. Ze kennen de dag van hun bezoeking niet. Het is de eigenaardigste zaak om te proberen, of vreemdste zaak, om Gods volk ertoe te krijgen de dag van hun bezoeking te zien. Ze beginnen zich ook zeker te scharen om *het een of ander* of persoonlijkheden of *wat* en weten niet hoe ermee om te gaan. Verplaatsen hun gemeenschap in een denominatie in plaats van in Christus.

92 Toen Job dan zag wat hij had gedaan, toen—hoe hij dat offer had gebracht: de Bijbel zei dat zijn kinderen bij hem vergaderd waren. Nu, voorbereidingen treffen.

93 Nog een gedachte: Israël, toen ze gemeenschap hadden, let op wat ze deden. Voordat de grote vernietiging kwam, de engel die hun landen vernietigde, de vernietigende engel— het eerste wat er gebeurde: Israël werd bevolen een lam te nemen en het te slachten, en het bloed boven de deur aan te brengen; en elke familie naar binnen te gaan en dat lam te eten: gemeenschap rond het geroosterde lam. Het lichaam te eten van het dode offer dat in hun plaats stierf. God zei: “Wanneer Ik het bloed zie, zal Ik u voorbijgaan.” De doodsengel kon hen niet aanraken, want het bloed van het lam was boven de deur en zij waren hierbinnen, avondmaal aan het vieren, en hadden gemeenschap rond het lam. Zo is het in ons hart, wanneer we het Bloed van de Here Jezus aanbrengen dat alle zonde wegneemt, dan kunnen we gemeenschap hebben, het Woord van God etend rond de tafel van God, gemeenschap hebbend over de goddelijke dingen.

94 Predikt u goddelijke genezing zegt ieder van hen in Christus: “Amen, dat klopt.” Predikt u dat we alle zonde, boosheid, twist en dergelijke opzij moeten zetten: “Amen,” zegt de ware gelovige, “dat klopt.” Gemeenschap hebbend rond het Woord—ziet u wat ik bedoel?

95 Nu—nu: altijd, de enige plaats waar God ooit heeft ont- . . . gezegd dat Hij ooit een mens zou ontmoeten. . . Hij heeft nooit beloofd ons in denominaties te ontmoeten. Hij heeft nooit beloofd ons op enig andere wijze te ontmoeten dan door het vergoten bloed. Israël van het Oude Testament, ongeacht waar ze waren, zij, voordat ze God aanbaden, kwamen ze naar een gemeenschappelijke ontmoetingsplaats, wat de tabernakel was, in de woestijn. Ieder mens zou over de top van de heuvel gaan en als hij gemeenschap met God wilde hebben, kwam hij in de tabernakel, in de woestijn, daar om God te ontmoeten. Mozes, toen Mirjam met melaatsheid werd geslagen, ging ze naar binnen en viel neer voor God onder het vergoten bloed. Ziet u?

96 Plaats uzelf positioneel nu voor vanavond, zie. Kom onder het Bloed. Al deze dingen die in uw hart zijn, haal ze eruit. Ga

voor God onder het Bloed, uw overtredingen belijdend en roep en maak het in orde: “Help mij.”

⁹⁷ Mozes kreeg meteen een antwoord op gebed omdat hij op Gods wijze ging, onder het bloed. Vóór hij gemeenschap kon hebben, ging hij binnen onder het bloed. Nu, let op: het lam werd geslacht.

⁹⁸ Vroeger in het Oude Testament hadden ze een rode vaars. Vertelde Mozes, toen ze aan hun reis begonnen, zei: “Maak nu een voorziening, voor de reinheid van de mensen gedurende hun reis, want als ze dan verkeerd doen, zijn ze buiten gemeenschap. En voordat ze gemeenschap kunnen hebben, wil ik dat je wateren der afscheiding maakt voor hen.” En toen werd Mozes geboden om een rode vaars te nemen, een jonge vaars.

⁹⁹ Nu, ik wil dat u opmerkt dat het woord *rood* iets betekent. Voor u en mij betekent *rood* “gevaar.” Maar *rood* in de Bijbel betekent “verlossing,” verlossing, door het Bloed. Heel de weg van Genesis tot Openbaring is er een rode streep van bloed de hele weg door, rood de hele weg. Merk op: zij moesten onder het vergoten bloed komen.

¹⁰⁰ Nu, Hij zei: “Neem een rode vaars.” Nu, hebt u ooit opgemerkt, wetenschappelijk? Neemt u iets heel roods, en kijk door rood naar rood en het ziet er wit uit. Hebt u dat ooit geweten? Dat rood door rood er wit uitziet. En dus, God, wetende dat de mens van nature een zondaar was, wetende dat hij verkeerd was om mee te beginnen, maakte Hij een voorbereiding van het vergoten Bloed. En God, als Hij door het Bloed van de Here Jezus kijkt, ziet u, een rode zondaar, wit als sneeuw. U hebt geen zonde meer. Wanneer God door het Bloed van Christus kijkt, ongeacht wat u hebt gedaan, hoeveel zonde u hebt begaan, wat u hebt gedaan, als het Bloed van Christus op uw hart is aangebracht, ziet God u volmaakt.

¹⁰¹ Luister. Ik zal u een klein geheim zo dadelijk vertellen over goddelijke genezing, en over dingen. Als eerste, vrienden, is de voorbereiding van het menselijk hart. Ja meneer.

¹⁰² Hier een paar dagen geleden was ik hierboven in Chicago waar de oude wetenschap vroeger zei: “‘De mens denkt met zijn hart;’ onzin, de Bijbel is verkeerd. Er zijn geen mentale vermogens in het hart om mee te denken. De mens denkt met zijn hoofd, met zijn verstand.” Maar nu zijn ze erachter gekomen dat God gelijk had. Ziet u? De mens denkt niet met zijn hoofd, zijn verstand. Hij heeft een—hij is een dubbele persoonlijkheid. Kijk: persoon, *hierbinnen* is—*is*—*is* ten eerste intellectualiteit. Maar ze zeggen dat in het menselijk hart—het is niet in het hart van een dier, het is in geen ander hart—maar midden in het menselijk hart is een kleine ruimte in het midden van het menselijk hart waar zelfs geen bloedcel in zit. Maar het is de woonplaats van

de ziel. Dus de mens denkt eigenlijk met zijn hart, niet met zijn hoofd.

¹⁰³ Nu, als u nadenkt, dat is waarom we zoveel lauwe kerkleden vandaag hebben. Mensen hebben intellectueel geloof. Zij zullen ermee sympathiseren, zeggen: “O, de Bijbel is juist. Zeker. Jawel.” Ziet u? Ze hebben intellectueel vermogen om: “O, ik geloof dat de Here Jezus Christus de Zoon van God is. Ik heb Hem als persoonlijke Redder aangenomen”: roken sigaretten, drinken whisky, gaan op stap, gaan naar dansen, liggen op deze stranden en dergelijke hierzo. “Zeker. Christus is mijn Redder. O, zeker, natuurlijk, ik behoor tot de kerk.” Dat is intellectueel geloof. Vele mensen zullen in de gebedsrij komen en zeggen: “O broeder, ik heb geloof.” Zeker, het is intellectueel geloof.

¹⁰⁴ Maar wanneer dat intellectuele geloof in deze kleine ruimte *hier* terechtkomt, wordt het werkelijkheid. Alle duivels van de hel kunnen het niet bewegen. Dat is juist. Wanneer het *daar* neerkomt, is de zondevraag opgelost. Amen. Wanneer Hij zegt: “Hé, Ik ben de Here Die u geneest,” wanneer dat door het intellectuele geloof heen komt, neerdaalt in die kleine ruimte, zijn er niet genoeg dokters in Chicago om u te vertellen dat u zult sterven. Nee meneer. Nee hoor. En als ze werkelijk goed zijn, dat is wat God doet. Hij komt naar binnen en neemt dat intellectuele geloof en spreekt het neer tot in het menselijk hart. En wanneer het in het hart komt, wordt het een werkelijkheid. Dat is waar God Zelf in het menselijk hart komt en dat tot een positieve werkelijkheid maakt. Amen. Wanneer dat geloof vanuit het verstand in het menselijk hart komt; begrijpt u nu wat ik bedoel?

¹⁰⁵ Nu, onder het vergoten bloed; Hij zei: “Neem die vaars, drie jaar oud, en ze moet rood zijn.” En ze nemen haar hier naar buiten. Ten eerste mag ze nooit een juk om haar nek hebben gehad. O, daar hou ik gewoon van. Nu, luister: dit zal misschien branden en verschroeien en sissen, maar het is beter om het maar voor een korte tijd te doen dan voor altijd. Kijk, die—die vaars vertegenwoordigde Christus, en Christus was nergens mee onder een juk (Amen.) dan met God alleen.

¹⁰⁶ Nu, vorm geen gelijk...ongelijk span met ongelovigen—hiernaartoe gaan en in *dit* en *dat* en rondhangen, uzelf in te spannen met deze feesten en dansen en dergelijke; blijft u erbij vandaan. Span uzelf in met Christus. “Neem Mijn juk op u; leer van Mij.”

¹⁰⁷ Deze vaars kon geen juk op haar hebben. Ze moest zonder een juk op haar zijn. En dan moet ze worden gedood, in het bijzijn van de hogepriester. En dan toen de hogepriester, Aäron, zag dat de vaars gedood was, nam Eleazar bloed, aan zijn vinger, en ging en bracht het op de deur aan, zeven keer, boven de deur van de tabernakel: een openbare getuigenis. Dan werd de

vaars genomen en in het vuur gedaan en verbrand: verbrand en werd dan buiten de binnenplaats gebracht (Let op, prachtig. Ik moet opschieten.), buiten de binnenplaats werd dit gelegd op een schone plaats, want het was de wateren der afscheiding.

¹⁰⁸ In Efeziërs zei Paulus daar dat God door de prediking van het Woord, de wateren der afscheiding . . . Geloof komt door het horen, het horen door het Woord, en het Woord van God is de wateren der afscheiding; want het is door vernieuwing door het water door het Woord. Het horen van het Woord scheidt het af.

¹⁰⁹ Nu, de ongelovige, of de man in zonde die buiten was. Hier is een klein deel waar we niet aan voorbij willen gaan: dat het water der afscheiding op een zuivere plaats bewaard moet worden. En de prediker die het Evangelie predikt moet een reine, oprechte man zijn; niet een sigarettenverslaafde, niet een drugsverslaafde, niet een dronkaard of een golfspeler op zondagmiddag enzovoort op die manier. Nee meneer; het moet worden bewaard in een rein, geheiligd, heilig vat, degene die de geheimenis van God in zijn hart houdt.

¹¹⁰ Moet in een zuivere gemeente zijn, niet waar ze bingo spelen in de kelder, loterij, daar soepmaaltijden hebben en dansen voor de jongelui. Nou, broeder, als het ooit zover komt dat ik dat moet doen om een gehoor vast te houden, zal ik ermee stoppen en een heleboel vallen meenemen en naar Canada gaan en gaan jagen om de kost te verdienen. Amen. Ik zou het liever doen dan te weten dat ik een compromis had gesloten over het zuivere, onvervalste Evangelie van de Here Jezus. Geef me gemeenschap met Hem. Amen. Predik het Woord. U hoeft niet al dit onzin te hebben. Blijf bij het Woord. En het Woord scheidt zondaars af van hun zonde.

¹¹¹ Toen kwam elke man buiten gemeenschap eerst door de wateren der afscheiding bij de gemeente, en hij werd besprenkeld met deze wateren. Nu, wat was het? De *wateren* spraken van een dood offer dat hem voor was gegaan. De dode vaars stierf in zijn plaats. En wanneer wij het Woord prediken, is het niet over een denominatie, maar over Christus, het Offer, Die in uw plaats stierf, voor zonde, in de plaats.

¹¹² U bent buiten gemeenschap, kunt geen gebed verhoord krijgen, alles is zwart om u heen: buiten gemeenschap. Kom terug naar het Woord nu. Het Woord begint te snijden, scheidt u af: "Nou, u had *dit* niet moeten doen, u had *dat* niet moeten doen. *Dit* is *hier*. U hebt geen gemeenschap meer. U bent buiten gemeenschap geraakt." Dat zijn de wateren der afscheiding; vertelt u wat u behoort te doen.

¹¹³ Dan, als eerste, weet u, de gelovige, nadat hij dat had gedaan, het volgende wat hij deed: hij liep vervolgens naar voren. Hij komt binnen, de gelovige nu, hij loopt naar voren. Wanneer hij naast de deur komt, kijkt hij en hij ziet zeven

strepen bloed, wat betekent dat het bloed hem voorging. Nu, hij komt onder die zeven bloedstrepen binnen onder het bloed en dan heeft hij gemeenschap (Ziet u het?), gemeenschap met God, nergens anders geen gemeenschap. En dat hele gebeuren, in de tabernakel, in de rechtvaardiging onder de voorhof, heiliging bij het altaar, de Heilige Geest achter het voorhangsel, waar Die naar binnen bewoog en Zich neerzette: allemaal een beeld van Christus.

Ongeacht hoeveel ze zich organiseerden; Korach organiseerde een organisatie, zei: “Er zijn méér heilige mannen dan Mozes, dus we gaan gewoon. . .”

114 God zei: “Scheid u van hem af, nu gelijk, want hij heeft het programma van God verbroken.” Ziet u? Gemeenschap was maar op één plaats, dat is onder het vergoten bloed.

115 Nu, luister, Christenen, aandachtig. Kijk. Er is geen gemeenschap buiten het Lichaam van Jezus Christus, kunt u geen gemeenschap hebben, met God. Geen wonder dat mensen niet geloven in goddelijke genezing. Geen wonder dat ze niet kunnen geloven in een ouderwetse door God gezonden opwekking. Geen wonder dat ze niet kunnen geloven in deze dingen die het hart van een man reinigen. U moet eerst in de gemeenschap komen voordat u deze dingen ooit zult begrijpen. Kom binnen, hoor het Woord; het scheidt u af, wast u. Kom dan onder het Bloed in het Lichaam van Christus.

En de tabernakel was het perfecte type van Christus: “Breek dit gebouw af; Ik zal het in drie dagen weer opbouwen.” Ziet u? Hij was dat.

116 En dan door één Geest worden wij allen door de Heilige Geest geleid in het Lichaam van Christus, en komen dan onder het Bloed. Alle zondevragen zijn erbuiten opgelost, door het prediken van het Woord, door het offer van het—van het Lam op het altaar. En nu zijn we in gemeenschap met Christus en kunnen we binnenkomen en gemeenschap hebben met de rest van hen.

117 Zij die binnen het gebouw in Christus zijn, we binnen zijn gekomen. U noemde hem eens een heilige-roller. Eens zei u: “Hij is gek, hij heeft zijn verstand kwijtgeraakt.” Maar wanneer u eenmaal onder het vergoten Bloed komt en gemeenschap hebt, loopt u naar die man toe waarvan u eens dacht dat hij te hard schreeuwde, die vrouw die u . . . u die avond hoorde schreeuwen, die buurman waar u over sprak, of u kwam vertellen over goddelijke genezing, u zult ernaar verlangen uw hand in de zijne of in de hare te leggen en het Woord van gemeenschap te hebben. Waarom? U bent onder het Bloed gekomen.

118 “Zonder het vergieten van Bloed is er geen vergeving van zonde.” Ongeacht hoe goed u bent, tot welke kerk u behoort, welke geloofsbelijdenis u zegt, welke gebeden u doet: tenzij

u onder het Bloed komt, bent u nog steeds uit gemeenschap met God.

¹¹⁹ Zou het nu niet geweldig zijn als de hele groep van ons hier, zo'n zes- of vijf- of zeshonderd mensen, hoevelen er ook in dit gehoor zitten, al deze mensen samen vanmiddag, als wij eenstemmig rechtstreeks onder het Bloed konden komen, net zoals wij onder dit dak hier zitten, onder het Bloed van de Here Jezus Christus, wat denkt u dat er nu op dit moment plaats zou vinden? Wat denkt u dat er plaats zou vinden? Wel, er zou geen zwak persoon onder ons zijn in de komende vijf minuten. O, tjonge. De zondaar die naast u zit zou zo veroordeeld zijn dat hij niet eens langer stil zou kunnen staan, de Heilige Geest Die rondkomt, de wateren der afscheiding die worden uitgestort, het Evangelie, de Here Jezus Christus predikend, in Zijn allerhoogste Offer. En de genezingskracht die door Golgotha neerstroomt, nou, we zouden gewoon een geweldige tijd hebben, nietwaar? Zou dat geen wonderbare zaak zijn, als we allemaal in gemeenschap konden komen? Hoevelen willen graag in die gemeenschap zijn? Steek uw hand op.

¹²⁰ Nu, luister vrienden. Ik heb een aantal harde dingen vanmiddag gezegd over organisaties. Nu, het is niet dat ik tegen organisaties ben. God weet dat dat de waarheid is. Organisaties maken mij niets uit. Maar het punt is, wanneer u denkt dat die organisatie iets voor u gaat doen: dat is niet zo. Het Bloed van Jezus Christus is het enige dat iets voor u kan doen. Dat is waar. En dan wanneer dat Bloed in úw hart komt, is uw hele verstandelijke opvatting anders omdat u dan vanuit *hier* denkt. Ziet u?

¹²¹ *Hier* is waar Christus komt, naar het hart. En uw gedachten zijn positief. Het is niet: "Wel, juffrouw Jones zei dat zij naar dansfeesten kon gaan, het stoorde haar niet." Ziet u? U denkt aan juffrouw Jones. Maar wanneer het in het hart is, denkt u aan de Here Jezus, wat Hij zou doen. Ziet u, uw hele gedachten zijn dan weer *hier*. En dat is wat we vandaag nodig hebben, is deze wonderbare gemeenschap van de Here Jezus Christus en God weer in ons midden tot ons sprekend.

¹²² Nu kijk, nu, als die sterren . . . Ik was onlangs de tijd aan het berekenen, in de sterrenwacht . . . Net voordat ik sluit wil ik u een gedachte geven. Als die sterren . . . zij zeiden me dat ik er . . . licht over zou doen, om, ik ben vergeten hoeveel duizenden jaren te reizen, dat snelheid, reizend met de snelheid van het licht, licht, dat met die snelheid reisde, om naar deze aarde te komen. Duizenden maal duizenden maal duizenden maal duizenden jaren, dat er licht reist om naar deze aarde te komen, van een van die sterren. En we kunnen honderdtwintig miljoen jaar licht-ruimte zien, en daarachter is het net zo sterrenrijk als het hier is. Hoe lang zou een engel erover doen om van daar naar hier te komen?

123 Nu, als je over de hemel spreekt, of wanneer we sterven dat we naar een plek ergens toe gaan waar je daarboven niet eens kunt zien, kunt u niet zien dat God de heerlijkheid voor het natuurlijke oog verborgen heeft?

124 Wij zitten hiér in hemelse gewesten. Nú is de Heilige Geest hier. Nú is Christus hier. En het lichaam dat we ontvangen wanneer we van hier weggaan, we gaan een andere dimensie binnen, een gezegende plaats binnen met de Here Jezus, en bij de wederkomst van Christus in Zijn fysieke lichaam, weer naar de aarde terugkomend, keren deze geesten terug en nemen weer een gloednieuw lichaam op en we leven voor immer. Amen. O, tjonge. Als mensen het idee zouden kunnen vatten, nu op dit moment, van engelen die door die gangpaden lopen, van Christus, de Zoon van God, Die door het gebouw beweegt (O, tjonge.), wat een verschil. U bent in Zijn tegenwoordigheid.

125 En wanneer uw geest zo geladen wordt met die wereld buitenaf, en net als een—een magneet of een kristal in een radio, en wanneer dat apparaatje daarbinnen zo geladen of gemagnetiseerd wordt aan die woorden, strekt het zich uit totdat het het raakt en ze werkelijkheid maakt. . . De radio, die hier doorheen komt, de woorden—wij kunnen ze niet horen met onze oren, ze zijn. . . we kunnen ze niet oppikken. Maar dat kristal in de radio pikt het op, de televisie evenzo. Het wordt werkelijkheid.

126 En wanneer ons intellectueel geloof in het hart neerkomt, en zo geladen wordt, met de onzichtbare wereld, dat elk Woord van God een werkelijke waarheid wordt. Ziet u wat ik bedoel?

127 Wanneer God het zegt, weerklinkt het ertegenaan net als het dat op dat kristal in de radio doet en maakt het perfect. God zei: “Ik ben de Here Die u geneest.” Dat maakt het vast. Amen. Dat maakt het echt. “Ik zal bij u zijn, zelfs in u, tot het einde van de wereld.” Dat maakt het echt; Hij is hier nu. Nu, dat is hoe het is waar ik het meeneem naar goddelijke genezing.

128 Toen die Engel des Heren die nacht verscheen, zei: “Ik zal bij u zijn; wees niet bang.” Wat hij zou doen; hij zei dat hij tekenen en wonderen zou tonen onder de mensen.

Ik betwijfelde hem. Ik zei: “Ik. . . Ze zullen dat niet geloven.”

129 Hij zei: “Het zal geschieden dat u zelfs de geheimen van hun hart zult kennen, hun deze dingen zult vertellen.” En ik vroeg het Hem erover. Hij vervees het terug naar Christus. Hij zei: “Ik zal bij u zijn.” Dan, wanneer ik naar het podium loop, de zieken of zoiets dergelijks over die dingen, wordt het een werkelijk iets. Ik geloof het.

130 Ik wou dat ik nu geloof kon hebben om te geloven dat elke zieke in dit gebouw genezen zou worden, net zoals ik geloof heb om te weten dat Hij hier staat. Ik wou dat ik dat soort geloof kon hebben, wou dat ieder van u het kon hebben. Maar als onze

gedachten en onze gemeenschap vanuit de sferen komen van de dingen die we zien, naar de dingen toe die we niet zien, dan wordt het net zo werkelijk als de dingen die we zien of méér werkelijk.

Moge de Here u zegenen, terwijl wij onze hoofden een ogenblik buigen.

¹³¹ Hemelse Vader, o, voor de gemeenschap rond het Lichaam van Christus, rond het Woord. "In den beginne was het Woord en het Woord was bij God en het Woord wás God. En het Woord werd vlees gemaakt en woonde onder ons." O, wat hebben we Hem lief; wat waarderen we Zijn tegenwoordigheid hier nu, de grote Zoon van God, de Opgestane, Wiens Woorden nooit kunnen falen, hier in de Bijbel geschreven, dat "waar er twee of drie vergaderd zijn in Mijn Naam, Ik in hun midden zal zijn." En Hij is hier.

¹³² God, moge iedere ongelovige die niet herboren is, nooit door het Bloed is gekomen, alleen maar naar de kerk is gegaan, nog steeds woedeaanvallen heeft, nog steeds gewoonten van de wereld heeft waaraan ze vasthouden, intellectueel geloof, maar nooit gewassen en gereinigd geweest zodat ze volmaakte gemeenschap kunnen hebben, God, sta deze namiddag toe dat op dit moment op deze plek dat ieder hart zal worden gewassen, worden gereinigd in het Bloed van het Lam. Ze in een gemeenschap zullen komen, dat de genezingsdienst van vanavond de grootste samenkomst zal voortbrengen die ooit in dit gehoor is gehouden. Sta het toe, Here. Wilt U het doen? Voor de glorie van God vragen we het.

¹³³ En met onze hoofden gebogen, vraag ik me af, terwijl ieder van u bidt, als u wilt. Ik weet dat het laat wordt, maar kijk vrienden, het wordt op twee manieren laat: De dag is ver gevorderd, zondagmiddag deze dag, de eerste dag van mei; en het tijdperk is ook ver gevorderd. Het is later dan wat wij denken dat het is. De Komst van de Here is nabij; de harten van mensen; u ziet deze grote beschaving nu vallen, zinken. Kijk maar naar dit Amerika. Wat een schande. Kijk naar wat Jezus zei: "In de laatste dagen, zoals het was met Noach, ze zouden ten huwelijk geven enzovoort."

¹³⁴ Kijk naar de echtscheidingen in de rechtbanken in Amerika, meer dan alle naties bij elkaar. Kijk naar de immoraliteit, kijk naar de perversie van, seks-geperverteerden, clubs, aan de Westkust en overal. Duizenden keer duizenden die er elk jaar heen gaan. Vuiligheid, vies, goddeloos, het natuurlijke gebruik van het lichaam nemend en het tot iets verdraaiend, mensen met verdraaid denken. Mannen die uitgaan en zich zo gedragen zoals ze doen, vrouwen die deze kleine vieze kleren buiten dragen; zij denken niet dat ze verkeerd zijn. Zeker niet, hun verstand is verdraaid; de duivel heeft ze in zijn greep; ze weten het niet. Nu, wat een dag?

¹³⁵ Bent u onder het Bloed, gelovige? Als u dat niet bent, terwijl. . . laat de Here Jezus en ik alleen hiernaar kijken. Als er iemand hier is, eerlijk in uw hart, en u weet, en door het prediken van het Woord u gekomen bent om dit te geloven dat u verkeerd bent, dat iets in uw hart u vertelt dat u verkeerd bent, als u deze dingen nog steeds hebt en u verlangt naar die dingen. . . U hoeft, u hoeft ze niet per se te doen, alleen maar het verlangen ernaar te hebben. Ziet u? “Hij die een vrouw aanziet om haar te begeren heeft reeds overspel in zijn hart gepleegd.”

¹³⁶ Niet hij die een geweer neemt en zijn broeder neerschiet, maar die “zonder een reden toornig op hem is.” Als u weet dat u verkeerd bent, zou u dan uw hand willen opsteken? Zeggen: “Broeder Branham, bid nu voor mij. Ik bid dat God me onder het Bloed zal brengen en mij een ouderwetse ervaring zal geven en dat mijn hart rein zal zijn voor God.” Als die persoon hier is, zou u dan uw hand nu willen opsteken, voordat we gebed hebben? En zeggen, enkel door uw hand op te steken, niet naar mij, maar naar God, zeggen: “God, wees mij genadig nu; ik wil een echt rein hart voor U.”

¹³⁷ Is er iemand ergens op de balkons of waar dan ook? God zegene ú. God zegene ú, en ú. God zegene u dame. God zegene u dame. God zegene u meneer. God zegene u mijn broeder. God zegene u mijn zuster. Dat is goed. Nu, God zegene u mijn broeder. Dat is juist. Wees eerlijk tegen God.

¹³⁸ Nu, het is niet—niet mij. U steekt uw handen niet op naar mij; naar God. God zegene u dame. Ik zie u daar achteraan. Iemand anders die. . .? God zegene u dame, en u meneer, en u meneer. God zegene u, en u meneer. Dat is hoe, om eerlijk te zijn. Dat is hoe te zijn, mannen en vrouwen; we staan voor God.

¹³⁹ God zegene u dame. U wilt dat die dingen uit uw leven worden weggehaald. Natuurlijk zal God het doen. Het enige wat u hoeft doen is Hem het gewoon laten doen nu. Is er nog iemand, voor het gebed?

Terwijl we onze hoofden gebogen hebben.

¹⁴⁰ Dierbare God, o Vader, die menselijke zielen, we beseffen, Here, dat in het gebouw hier Degene is Die ons zal oordelen op die Dag. Zelfs een mus kan niet op straat vallen zonder dat de Vader het weet. Hoeveel te meer kent U deze mensen die hun handen in oprechtheid opsteken, die hier in deze lange late uren van de middag zitten, en luisteren naar het Woord. Ik bid, God, dat U elk hart nu zult reinigen met het Bloed van de Here Jezus. Moge elke gewoonte, elke zonde van onderdrukking of wat er ook verkeerd is met deze lieve mensen, God, ik bid dat U het nu op dit moment van hen weg zult nemen. Sta het toe. Mogen zij nederige, lieflijke Christenen worden, die ongerechtigheid haten en gerechtigheid liefhebben. Sta het toe, Vader. O gezegende Redder, leid hen.

141 Nu, Vader, moge iedereen hier nu groot geloof ontvangen. We kijken uit naar de dienst vanavond, Here, voor de genezing van de zieken. O, wilt U gewoon nog eenmaal, Here, het nog één keer weer laten gebeuren? De vooravond van het vertrek van onze broeder overzee, zodat hij met een verse visie in zijn hart mag gaan om het Koninkrijk van God voor de mensenkinderen te zien worden gebracht.

142 Moge dit vanavond een wonderbare dienst zijn; moge iedere zieke persoon die door de deur van Christus komt volkomen gezond worden gemaakt. Wilt U het toestaan, Here? Genees degenen die behoeftig zijn; heel van lichaam; want wij vragen het in Jezus' Naam. Amen.

143 Het zijn nogal wat dagen geweest, 'k ben thuis geweest, heb veel moeilijkheden en dingen gehad, u weet hoe het thuis is. 'k Was eergisteren op tot het aanbreken van de dag, kwam binnen, gisteren de hele dag weg geweest. Afgelopen nacht gewoon zo heel weinig geslapen, en vanochtend op en hiernaartoe gekomen. Het is nogal zwaar. Ik heb u een lange tijd gehouden. Het spijt me dat ik u al die tijd heb gehouden. Ik hoop dat u . . . het is de Heilige Geest . . . Ik heb gemerkt . . . Ik wil dit zeggen, als . . . Ik geef u liever nu een klein rozenknopje dan een hele krans nadat u er niet meer bent. Ziet u?

144 Ik heb nog nooit . . . Ik heb een goed publiek over de hele wereld gehad. Maar ik heb nog nooit een—een meer aandachtig publiek gehad dan ik hier heb in deze kleine gemeente hier in Chicago, u mensen hier rondom. Ik merkte vanmiddag op . . . ik had op mijn hart, toen ik naar het podium kwam, om over iets anders te spreken. Eigenlijk vertelde de Heilige Geest me om . . . over—over de Ark van het Verbond, waar ik over zou spreken. En toen ik naar het podium hier liep, dacht ik: "*Gemeenschap* zou een goede zaak zijn om over te spreken."

145 Ik heb iets gedaan dat, ging tegen mezelf in waar de Heilige Geest me had gezegd het niet te doen maar ik probeerde erdoorheen te strijden. Laat me u iets vertellen, en wat ik over broeder Joseph zei, een paar minuten geleden, als ik ongelijk heb, gelijk of ongelijk. Zo hebt u dat: er is geen mens geweest die vanmiddag in dit gebouw opstond en vertrok. Heel de tijd dat ze hier konden zitten, heel de tijd wetend dat de genezingsdienst eraan komt, en velen moeten nog naar huis om te eten. U hebt hier bij mij gezeten. Zegene uw hart. Ik hou van u. Ik zal u voor God brengen. En u bent erbij gebleven toen u me zelfs zag strijden. Ziet u, dat is wat ik bedoel: wanneer ik soms fout ben . . . (Ziet u?) wanneer ik fout ben.

146 Nu, ik bid dat God u alles zal geven wat u nodig heeft, elk verlangen van uw hart. En moge u . . . Hoevelen hier willen vanavond genezen worden? Steek uw hand op; gewoon iedereen in het gebouw. God zegene u. O, tjonge, moge Zijn genade met

u zijn. Nu, als u naar huis moet, gaat u maar even rusten. Kom terug rond, na een poosje, haal voor uzelf een gebedskaart, kom vanavond en laat er voor u bidden. Ik geloof gewoon dat we een geweldige samenkomst zullen hebben, u niet? Amen, amen. God zegene u. Ik geef de dienst nu over aan broeder Joseph. Ik zie u over ongeveer een paar uur.

GEMEENSCHAP DUT55-0501A
(Fellowship)

Deze Boodschap door Broeder William Marrion Branham werd oorspronkelijk in het Engels gebracht op zondagmiddag 1 mei 1955 in de Philadelphia Church in Chicago, Illinois, de Verenigde Staten en werd van een magnetische bandopname genomen en onverkort in het Engels gedrukt. Deze Nederlandse vertaling is gedrukt en verspreid door Voice Of God Recordings.

DUTCH

©2023 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright kennisgeving

Alle rechten voorbehouden. Dit boekje mag thuis op een printer worden gedrukt voor eigen gebruik of om kosteloos te worden weggegeven, als een hulpmiddel om het Evangelie van Jezus Christus te verspreiden. Dit boekje mag niet worden verkocht, op grote schaal vermenigvuldigd, op een website geplaatst, opgeslagen in een terugzoeksysteem, in andere talen vertaald, of gebruikt worden om fondsen te verwerven zonder de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van Voice Of God Recordings®.

Voor meer informatie of voor overig beschikbaar materiaal kunt u contact opnemen met:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org